

- Pe mine văd că m-ați uitat. Pe ușă, din casă, un alt personaj apăru și se prezentă imediat:

- **Ăăă**... mi se spune Nătăfleță și aștept o pară **mălăiață**. Știți cu toții zicala glumeță: **Pică pară mălăiață în gura lui nătăfleță?** și vă mai spun că o asemenea pară este o ocazie **r a r ă**. Trebuie să fii atent când pică, fiindcă vine altcineva și o ridică.

- Cum adică? Îți place când pică? Nu când se ridică? Nu are nimic de-a face cu zborul, cugetă avionul și se depărtă cu tot zorul.

- BĂR! BĂR! BĂR!

Avionul prea mult nu s-a îndepărtat, fiindcă alte două personaje ciudate la înfățișare l-au întâmpinat.

- Înțelegem că vrei să te înalți, să zbori? *Să ajungi până la nori?*

Poate că visul ți se va împlini, dar nu te grăbi.

Apoi amândoi începură să cânte cu glas murmurat:

Încet să te grăbești,

Ai timp căăăă, poștești.

MĂINE, POIMĂINE, RĂSPOIMĂINE, chiar,

Pot fi zile primite în dar.

- Prinde-te cu noi de mână, zborul tău îl amână! tot încercau cei doi să-l vrăjească și din drum să-l oprească.

Dar avionul, înțelept, aripile și-a scuturat și la drum, din nou, hotărât, cu avânt a plecat.

Aripile mele sunt prea firave acum, dar voi căpăta altele noi, întărite, și
vă voi putea duce în locurile dorite.

